

Publicerad 2022-04-05 11:19 av Daphne

Min pappa önskade sig fred på jorden, varje jul, som ett skämt

En vit man, en önskan om fred - systematikens livsparadox

är inte fred att dansa

sjunga, din sång

om sovande jättar

och porlande bäckar

brodera blommor

i ditt hår, med pollen

i den spunna tråden

lite som en cola zero

i solen

den beroendeframkallande

relationen

utan arspatan

för att föra krig

med sig själv

har aldrig gjort någon

snäll

så Voldermort förlorar

alltid

han är en dåre

som tror att det handlar om

att vinna

för den största vinsten

kommer alltid vara du

med ditt skinn

målat i universum

dina läppar

den gömda tungan

drejandes hebreiska

dina berg och dalar
som formar din kropp
givandes min framtid mjölk

dina unga ögon
vadande i vattnets slående nyanser
helt ovetandes
om färgad innebörd

ditt skratt
med avstamp i vattenmelon
vattenpipa och sött te
som bara de sälla
får se

för jag klär ut mig till drake
och flyger dig
över risfält
och torn av Eiffel

fotograferar
jordnötssmöret på din näsa
när du skapar drömmar
på kontinenter

med mohawk
och fågelfjäder
för ditt landskap
pryds ur regnbågar

får mig att tänka på
några rader

"jag drömde
det var fred på jord
och alla krig var slut"

jag drömde
för sen vaknade jag

av fantomsmärtan
från benet
som försvunnit
i Syriska marker

jag skyddade mitt land

för mitt liv
som sköld
för mina barn
som hopp
för min universitetsutbildning
som kraft
för min rätt

min rätt att leva
min rätt att vara

min rätt att vara män-iska